

Tredje spaltning af bevidstheden (deperdution)

Omkring 1985 skete der et skift. I nogle hospitaler lå der kroppe, hvor hjernen var død, men legemet var levende – og de lå så dér, indtil kroppen døde. Men så skiftede man døds-kriterium. Fra krops-død til hjerne-død. Og så nedlagde man disse hospitaler. Lige siden har psykologer og en massiv bevidstheds-industri presset på for at overbevise os om, at bevidstheden sidder i hjernen, og at kroppen kun er et stykke mekanik.

Vi har siden fået computer og mobil telefon. Og i dag bruger de fleste af os disse redskaber til kommunikation. Det sker, at nogen taler krop til krop. Men det er sjældent. I dag taler vi hjerne-til-hjerne. Det er lige meget, om samtalepartneren står lige ved siden af – eller bor 500 kilometer væk. Kroppen er jo bare noget mekanik. Det er hjernerne, der kommunikerer.

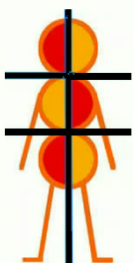
Små børn er stadig kropslige. Overgang fra krop til hjerne sker i 10-14 års alderen. I disse år græder hver tredje ung sig i søvn hver aften. En fjerdedel fantaserer om selvmord. En femtedel skader sig selv kropslig – måske ved at skære i sig selv med kniv eller barberblad. Disse tal vokser år for år.

Inde i hjernen opfatter sådan en ung sig måske som kvinde. Men når vedkommende kigger i spejlet, ser vedkommende en mand. Før 1985 var det så hjernen, der tog fejl. Men efter 1985 er det kroppen, der tager fejl. Og løsningen er, at den unge skal have en operation, hvor penis bliver skåret af, og at vedkommende får en kunstig vagina.

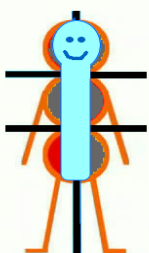
På de sociale medier kommunikerer man med hinanden. Den ene bor i Fredericia. Den anden bor i Næstved. Og den tredje bor i Rønne. Men de skriver til hinanden – som om de sidder i samme værelse. For de er hjerner. Kroppen betyder ikke noget.

I de seneste 30 år er kvaliteten af fødevarerne dalet år for år. Vi bliver mere og mere syge. Og vi skal have mere og mere medicin. Og flere og flere skal indlægges på hospital. Men medicin-industrien tjener godt, fordi den også kan sælge på verdensmarkedet. Og når den danske økonomi for tiden har det rigtig godt – og det synes både økonomerne og politikerne – skyldes det, at medicin-industrien indbringer størstedelen af hele nationens økonomiske overskud.

Ganske vist får flere og flere af os livstruende sygdomme, men lægerne er dygtige og kan følge med udviklingen. Og flere og flere får angst og depression, men det klarer medicin-industrien også. Lige nu er det omkring en tredjedel af os, hvor kroppene ikke fungerer. Og inden vi når 2030, er det halvdelen af os, hvor kroppen er ved at dø. Men det er jo kun noget mekanik. Det er hjernerne, der er det levende - mener man.

Der er dog en sammenhæng mellem krop og hjerne. Det energimønster, som man har i kroppen, er også det energimønster, som man får i hjernen. Man får altså en bevidstheds-struktur, som passer til kroppens energimønster. Og her er der opstået den mest omfattende opsplittning. Man er splittet i højre og venstre side. Men man er også splittet i hoved, bryst og underliv. Man har altså 6 bevidstheder i det, som man kalder underbevidstheden. Disse 6 bevidstheder trækker i 6 forskellige retninger. Der er nogen, der bare zapper rundt mellem alle 6. De oplever meningsløshed og angst.

Andre formår at påtage sig en overflade-bevidsthed og koble den med én af de 6 underbevidstheder. Og det giver en slags retning eller mening. Man kan på den måde udleve en særlig seksualitet - eller man kan gøre noget for at redde dyrene – eller man kan koncentrere sig om fodbold eller et særligt musikband – eller man kan gå op i natur-healing – eller osv. Man nøjes med én, for det giver en JEG-følelse.

Det karakteristiske for de seneste 30 år er også, at der hele tiden skal komme mere og mere politi, flere og flere fængsler, flere og flere sygehuse, mere og mere militær, flere og flere biler, flere og flere motorveje osv.

De fattigste i de fattige lande bliver fattigere og fattigere. Der overføres mere og mere fra de fattige lande til os i Vesten. Havene bliver mere og mere forurenede. Den globale opvarmning stiger hurtigere og hurtigere. Der uddør flere og flere dyrearter og plantearter. Men vi mærker det ikke. For det er kun kroppen, der kan mærke noget. Hjernen kan ikke. Og det er vore hjerner, vi identificerer os med.

Vi lever i en fantasi-verden, hvor politikerne lægger planer for de næste 20 og 50 år. Men virkeligheden vil indhente os inden år 2030. Det er så tæt på, at vi bliver bange – og for et sekund kommer ned i kroppen og kan mærke noget. Men hurtigt fortrænger vi det – kommer op i hjernen igen – og så er der styr på det. Vi gør noget, som får det til at gå i den rigtige retning. Problemet er bare, at det samlet set går i den forkerte retning.

Man kan undre sig over, at folk - altså dig og mig – finder sig i det. Vi burde reagere udadtil og sørge for, at der sker forandringer. Men vi gør det ikke, fordi vi lever i et overflods-samfund, der på det aller-groveste udplyndrer de fattige lande, samtidig med at vi bliver bildt ind, at vi hjælper disse lande med udviklingsstøtte. Der kommer varer fra disse lande i et omfang, der er 4 gange mere, end kloden kan genskabe. Men det vil vi nu ændre.

På et Grokraft natur-kultur-mødested vil vi producere masser af gode fødevarer. I modsætning til nu, hvor fødevarerne kun indeholder halvdelen af de grundstoffer, som vi har brug for, så vi spiser mere og mere – og bliver federe og federe, men aldrig mætte – vil vi lave livgivende fødevarer, der fjerner sygdomme og gør os super-sunde.

I 1920'erne var der nogle, der startede med at dyrke på naturens præmisser. I 1940'erne var der andre, der videreførte deres idéer og erfaringer. I 1970'erne var vi nogle, der grundigt tog disse erfaringer til os – og lavede super sunde fødevarer, der smagte fantastisk godt.

Nogen tror, at man bare skal holde op med at ødelægge naturen – så gendanner den sig selv. De har ret, men efter 6-8 år er der kun kommet meget lidt mere liv. Og forskerne mener, at det vil tage cirka 1000 år for naturen at genoprette sig selv. På vores landbrug i 70'erne gjorde vi det på 4 år.

Det starter med at grubbe jorden – altså lave dybe revner. Dernæst så græsser, der laver rødder helt ned til grundvandet – samt andre græsser, der fylder hele jorden. Hermed vokser jorden 30 centimeter, mens stenene bliver nede.

Så samler man gode jordbakterier i den vilde natur – opformerer dem og spreder dem ud på marken, hvor de så formerer sig nedad. Også sørge for mange forskellige biller. De graver gange og kanaler, der går flere meter ned i jorden. Så kan der komme ilt ned til bakterierne, som trækker vejret lige som os andre. Og der kommer kvælstof ned til særlige bakterier, der opsuger kvælstoffet og giver det videre til planterne, som skal bruge det for at kunne vokse.

Bakterierne udskiller syre, som opløser sand og ler, hvor der er alle grundstoffer. Og der dannes så en næringsvæske med alle stoffer, som en plante har brug for. Så danner planterne sukkerstoffer i stedet for stivelse. Så bliver planterne fulde af olier.

Og når dyr og mennesker spiser sådanne planter, bliver man ikke syg. Tværtimod oplevede vi, at mennesker med både almindelige og livstruende sygdomme blev raske efter ganske få dage. Der skal aldrig vandes og aldrig gødes. Hvis der er tørke i flere måneder, får planterne stadig vand nedefra. Hvis der er konstant regnvejr i månedsvis, kan jorden opsuge vandet.

Der skal være buske og træer, der giver læ. Og der skal være høns, ænder, svin, geder, får, katte, hunde og nogle heste, som hver har deres funktioner i naturen. De skal gå frit og være en del af familien. Det kan være nødvendigt at slå nogle dyr ihjel, fordi vi ikke har ulve og bjørne til at holde bestanden nede. Men ingen egentlig kødproduktion. Vi vil producere organiske byggematerialer af piletræer til tagkonstruktion, langstrået rug til stråtag og hamp til organisk beton til ydermure. Og vi vil bygge 1-2 huse om året, indtil vi har en lille højskole.

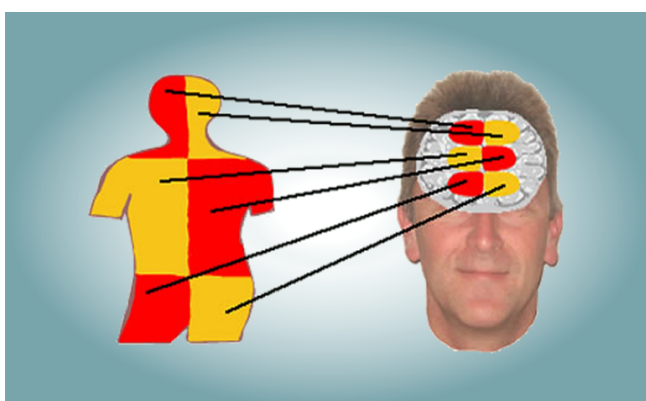
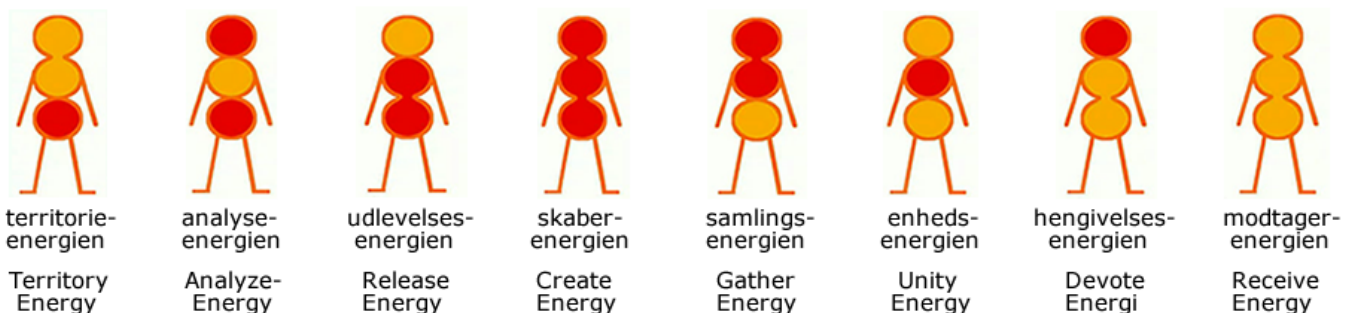
Vi vil lære af hinandens bevidstheds-mønstre, så vi kan få en fri tankegang og fri social udfoldelse. Den nuværende spaltning mellem hjerne og krop skal ophøre. Vi vil være hele mennesker. I første omgang skal vi lære, at kroppen også har bevidsthed – og vi skal lære at lytte til den. Det indebærer, at der midt i et møde pludselig er nogen, der går, fordi deres kroppe vil det. Der er også mange andre uforudsigelige kropslige reaktioner, som vi skal lære at respektere. Især skal vi lære, at vore hjerner ikke skal herske – og at vi derfor ikke skal beslutte noget. Vi skal koordinere os med hinanden.

Vi skal have et sted, hvor vi kommer igen og igen. Mennesker, der tjener mange penge, kan betale meget. Andre kan betale lidt. Og atter andre betaler ikke noget. Vi arbejder alle gratis og hjælper hinanden.

Vi skal opspare penge, som vi kan forære til andre, der vil lave et tilsvarende projekt et andet sted i landet. Der skal gerne komme mange sådanne "oaser", hvor vi kan komme og forvandle os selv og hinanden – samt opbygge et nyt liv sammen – og lidt efter lidt forvandle hele samfundet fra neden af.

Måske kan det ske, at vi alle sammen en dag danner en helt ny politiske bevægelse, der vil forandre det system, som vi har nu. Mens mange i dag tror – fordi de jo har deres identitet i hjernen – at vi skal starte med at forandre systemet – og så siden have glæde af det lokalt ... vil vi gøre det, som historisk har vist sig at være den eneste vej til varig forandring, at vi starter lokalt og lader det vokse nedefra – både kropsligt og mentalt. Vi har ingen formand eller forkvinde, men kun en formel bestyrelse med fokus på decentral lokal aktivitet.

Vi skal lære af de historiske erfaringer. Hvad var det, der gjorde, at der kom forandringer, som var gode? Men hvad var det, som gjorde, at disse forandringer gik i sig selv igen? Og hvad kan vi lære af det alt sammen, så vi ikke bare har nogle smukke visioner? – men at vi kan skabe varige forandringer, der medfører sundhed, fred og retfærdighed?

Strukturen i energimønstret og strukturen i bevidstheden er altid den samme.

Den største fejl er, hvis man forsøger at lave noget om ude i samfundet, men forbliver i sin gamle bevidstheds-struktur.

For så varer det ikke længe, før man ubevidst genskaber samfundets gamle struktur igen.